

Arrest

nr. 95 115 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 5 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 27 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleoonse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 23 oktober 1994 te Makeni. U behoort tot de Temne etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in Makeni, samen met uw ouders en uw drie zussen. U begon uw middelbare school echter in Freetown waar u bij een oom kon inwonen. Tijdens de weekends en vakanties keerde u terug naar uw familie in Makeni. Uw vader was leraar in Makeni maar werd op een bepaald moment chieft in een dorp in de buurt van Makeni, en hij was tevens chieft binnen het geheime Poro-genootschap. Uzelf bent nooit lid geweest van dit genootschap omdat u zich niet kon vinden in de rituelen die in dit genootschap uitgevoerd werden. Binnen de gemeenschap, waarvan uw vader de chieft was, heerste er een rivaliteit tussen twee families, waaronder uw familie, over het leiderschap binnen de gemeenschap. Er heerste er een gewoonte dat het leiderschap om de vijf jaar zou wisselen van familie. Uw vader werd echter zwaar ziek tijdens zijn leiderschap, in die mate dat hij in de loop van 2011 overleed, vier jaar nadat hij aan de macht was gekomen. Uw vader werd vervolgens begraven volgens de rituelen binnen de Poro-gemeenschap. Uzelf was niet aanwezig op de begrafenis van uw vader. Zes maanden na het overlijden van uw vader werd u benaderd door enkele leden van de Poro-gemeenschap met de vraag om uw vader op te volgen. U weigerde echter en zei dat u geen lid wenste te worden. Enige tijd later kwamen verschillende leden van het Poro-genootschap naar uw woning. Uw woning werd omsingeld, de verschillende leden baanden zich een weg naar binnen en namen u mee naar het 'Poro' bos waar u verplicht werd een eed af te leggen en waar u enkele initiatierituelen diende te ondergaan. Na twee dagen kon u echter ontsnappen, waarop u een maand in het bos onderdook, alvorens naar uw oom in Freetown te gaan. Uw oom contacteerde onmiddellijk, in mei 2012, iemand die u per schip naar Europa kon brengen. Op 3 juni 2012 kwam u uiteindelijk aan in België om vervolgens op 5 juni 2012 asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u een gedwongen toetreding vreest tot het geheime Poro-genootschap om uw vader als chieft op te volgen binnen dit geheim genootschap.

Vooreerst kan echter een opmerking gemaakt worden betreffende uw **identiteit** en meerbepaald door de door u opgegeven geboortedatum in de loop van de asielprocedure. Uit uw asieldossier blijkt immers dat u in eerste instantie voor de Dienst Vreemdelingenzaken **23 oktober 1994** als uw geboortedatum heeft opgegeven, (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, dd.26 juni 2012, p.1, administratief dossier). Op 11 juni 2012 werd er echter een medisch onderzoek uitgevoerd, door het Militair Hospitaal Koningin Astrid te Neder-Over-Heembeek, teneinde na te gaan of u al dan niet minderjarig was op dat tijdstip. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 19 juni 2012 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, **tonen de resultaten van de medische test aan dat u zeker een leeftijd heeft van meer dan 18 jaar, waarbij 26,8 jaar een minimum is** (zie beslissing Dienst Voogdij, FOD Justitie, dd.19 juni 2012, administratief dossier). Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Wanneer u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal naar uw geboortedatum gevraagd wordt en wat uw reactie op het uitgevoerde leeftijdsonderzoek is, overhandigt u uw originele Sierra Leone geboorteakte en herhaalt u dat uw geboortedatum 23 oktober 1994 is, zoals u eerder al had verklaard voor de Dienst Vreemdelingenzaken en zoals vermeld staat op de door u overhandigde geboorteakte (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U blijft dus bij de door u eerder opgegeven geboortedatum en u stelt dat u verrast was over het resultaat van het uitgevoerde leeftijdsonderzoek (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Gevraagd op welke manier u uw Sierra Leone geboorteakte heeft bekomen, antwoordt u dat u uw verloofde heeft gecontacteerd in Sierra Leone en dat zij een geboorteakte is gaan aanvragen bij de administratie in Sierra Leone (zie

gehoorverslag CGVS, p.2). De discrepantie tussen de door u verklaarde en uit de geboorteakte af te leiden leeftijd (17) enerzijds en de leeftijdsbepaling op basis van de medische test (26,8) anderzijds, kan als niet redelijk aanvaard worden aangezien het verschil tussen beide leeftijden ruim meer dan twee jaar bedraagt. Zoals eerder aangehaald kunt u bijgevolg niet als minderjarige beschouwd worden. In het licht van de resultaten van het medisch onderzoek, kunnen de gegevens op de door u voorgelegde geboorteakte – en bijgevolg de authenticiteit en de bewijswaarde ervan voor uw leeftijd - worden betwijfeld. **Bijgevolg kan gesteld worden dat bovenstaande bemerkingen reeds de eerste vragen doen rijzen betreffende de geloofwaardigheid van de door u opgegeven geboortedatum in het bijzonder en betreffende uw asielrelaas in het algemeen.**

Verder dient echter vooral te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde problemen in Sierra Leone erg vaag te noemen zijn, en niet overtuigend overkomen Zo verklaart u tijdens het gehoor dat uw vader acht maanden voor uw aankomst in België was overleden en dat u geacht werd hem op te volgen als chieft binnen de Poro-gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Deze verklaring in acht genomen kunnen volgende opmerkelijke bevindingen geformuleerd worden. Zo is uw kennis over het Poro-lidmaatschap van uw vader erg beperkt te noemen. U geeft aan dat uw vader zo'n vier jaar chieft was binnen het Poro-genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U weet echter niet sinds wanneer uw vader lid was van het Poro-genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U geeft aan dat u van jongsaf steeds geweten heeft dat hij lid was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of uw vader vrijwillig lid werd, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wat zijn functie was voordat hij chieft was, geeft u aan dat u denkt dat hij een gewoon lid was. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of uw vader u nooit gevraagd heeft om lid te worden van het Poro-genootschap, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of hij het nooit met u gehad heeft over het feit dat u hem diende op te volgen binnen het genootschap, antwoordt u merkwaardig genoeg eveneens van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is ten eerste zeer merkwaardig te noemen dat uw vader u op geen enkel moment zou gevraagd hebben toe te treden tot het Poro-genootschap gezien zijn vermeende status en rol binnen deze organisatie, en het is nog vreemder te noemen dat uw vader het nooit met u zou hebben gehad over zijn eventuele opvolging door uw persoon met het oog op een eventuele voorbereiding op deze opvolging. Uw verklaring dat u het onderwerp gewoon niet aansneed (zie gehoorverslag CGVS, p.7), en dat u er niet veel met hem over sprak (zie gehoorverslag CGVS, p.7), komt hierbij niet geloofwaardig over gezien de beweerde leidersrol van uw vader binnen dit genootschap en aangezien een potentiële opvolging toch aan de orde was of leek, zoals uit uw verklaringen kan afgeleid worden. U beweert immers tijdens het gehoor dat uw vader gedurende zijn periode als chieft erg ziek was en dat hij uiteindelijk overleden is in de loop van 2011 – u kent de exacte datum niet (zie gehoorverslag CGVS, p.5-7). Redelijkerwijze mag dan toch verwacht worden dat een eventuele opvolging in deze periode toch ter sprake zou zijn gekomen, of dat u op zijn minst een bedenking zou hebben gemaakt over uw rol bij een eventuele opvolging in deze. Echter, u verklaart integendeel nooit een vermoeden te hebben gehad uw vader te moeten opvolgen, en u verklaart verder dat u slechts zes maanden na de dood van uw vader aangesproken zou zijn door Poro-leden met de vraag om uw vader op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat het wel erg vreemd is dat uw vader u nooit aangesproken zou hebben over een eventuele opvolging van zijn persoon – sterker nog, u haalt zelfs aan dat hij u nooit gevraagd zou hebben lid te worden van het Poro-genootschap – en dat u bijgevolg op geen enkele manier zou zijn voorbereid op een eventuele opvolging van uw vader, om vervolgens zes maanden na het overlijden van uw vader plots aangesproken te worden door enkele vooraanstaande Poro-leden met de vraag om uw vader op te volgen. Terzijde kan ook nog opgemerkt worden dat uw kennis over het Poro-lidmaatschap van uw vader eveneens beperkt is zoals afgeleid kan worden uit bovenstaande opmerkingen. Dergelijke verklaringen van uwentwege komen hoegenaamd niet overtuigend over en kunnen bijgevolg ernstig in twijfel worden getrokken.

Verder zijn uw verklaringen over de beweerde gebeurtenissen na het overlijden van uw vader eveneens erg vaag te noemen. Zo slaagt u er in eerste instantie niet in aan te geven wanneer uw vader nu precies overleden is. U haalt aan dat het acht maanden moet gebeurd zijn voordat u in België aankwam – u beweert in België te zijn aangekomen in juni 2012 – (zie gehoorverslag CGVS, p.3), om later tijdens het gehoor aan te geven dat uw vader in augustus 2011 moet begraven zijn door de Poro-gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verder is het erg opmerkelijk te noemen dat u in eerste instantie verklaart dat de familie niet aanwezig kon of mocht zijn op de begrafenis van uw

vader, om wat later tijdens het gehoor aan te geven dat uw moeder en zussen wel aanwezig waren, maar dat u er niet kon zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart zelfs dat de begrafenis in het huis van uw familie plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Deze inconsistente verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is eveneens opmerkelijk te noemen dat u blijkbaar slechts zes maanden na de dood van uw vader voor het eerst zou zijn aangesproken door Poro-leden met de vraag om uw vader op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u hier op gewezen wordt tijdens het gehoor, geeft u aan dat er eerst moest nagegaan worden wie uw vader diende op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Aangezien u de enige zoon was, en aangezien uw vader geen broers had, zoals u zelf verklaart tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.8), kan dit bezwaarlijk als een afdoende verklaring beschouwd worden voor het feit dat men zolang zou gewacht hebben om aan u te vragen om uw vader op te volgen. U verklaart dat u weigerde in te gaan op de vraag om uw vader op te volgen en dat vervolgens heel wat Poro-leden gedurende een nacht naar uw huis zouden zijn gekomen om u onder dwang mee te nemen naar het 'Poro-bush'. Gevraagd wie dan zoal naar uw huis was gekomen om het te omsingelen en om u mee te nemen, verklaart u merkwaardig genoeg dat u het niet weet, omdat iedereen zijn uniform aanhad (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dit laatste antwoord kan eveneens opmerkelijk genoemd worden gezien uw bewering dat u gedurende twee dagen zou zijn vastgehouden in het Poro bos alvorens te kunnen ontsnappen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd wat men met u gedaan heeft gedurende deze twee dagen in het bos of wat er tijdens deze twee dagen is gebeurd, verklaart u dat u een eed diende af te leggen waarbij u verklaarde tegen niemand iets te vertellen over hetgeen u zou zien, of over de initiatierituelen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Tijdens het gehoor worden u meerdere vragen gesteld over de uitgevoerde rituelen binnen het Poro-genootschap, die u beweert aanschouwd te hebben tijdens uw twee dagen 'gevangenschap', maar telkens beroept u zich op de eed die u zou afgelegd hebben waarbij u gezworen zou hebben niets te vertellen over de initiatierituelen (zie gehoorverslag CGVS, p.6), en komt u niet verder dan te stellen dat er gesneden werd, en dat u zich verzette, en dat ze andere jongeren brachten om eveneens geïnitieerd te worden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of u diegenen kende die naar het bos werden gebracht om eveneens geïnitieerd te worden, antwoordt u negatief (zie gehoorverslag CGVS, p.10), en wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt hoe lang de initiatieperiode in principe duurt, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart vervolgens na twee dagen te zijn ontsnapt, toen de anderen aan het slapen waren, en dat u een maand ondergedoken leefde in het bos (zie gehoorverslag CGVS, p.10), waarvan u niet verder komt dan te stellen dat het in de buurt van Makeni gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat erna gebeurde, verklaart u dat u een maand in het bos bent gebleven omdat u wist dat men u zocht, maar dat u niet weet wat erna is gebeurd (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart dat u na een maand gewoon naar Freetown bent gegaan waar uw oom u zou geholpen hebben het land te ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.11). **Uw verklaringen over de gebeurtenissen van het beweerde overlijden van uw vader kunnen bijgevolg in die mate vaag genoemd worden dat ze eveneens betwijfeld kunnen worden.**

U legt tot slot geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van de door u aangehaalde afgelegde reisweg.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Aangaande verzoekers geboortedatum, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel verweer voert. De Raad treedt dan ook de conclusie in de bestreden beslissing bij dat verzoekers algehele geloofwaardigheid bij voorbaat ernstig is ondermijnd door het manifest vervalsen van een geboortedatum om zich als minderjarige te kunnen aanbieden. Verzoekers verklaringen zijn overigens incoherent waar hij zich enerzijds voordoot als een adolescent en anderzijds beweert dat hij een verloofde heeft.

3.1.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn vervolging door de Poro geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker.

3.1.2. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.2. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

3.3. De kern van verzoekers asielrelaas is een gedwongen initiëring in de Poro-gemeenschap. Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen dermate onwetend (Poro-lidmaatschap verzoekers vader, algemene kennis Poro), tegenstrijdig (sterfdatum vader, aanwezigheid familie op de begrafenis van de vader), ongeloofwaardig (geen enkele poging van verzoekers vader om hem bij de Poro in te lijven terwijl hij *chief* van de Poro was, geen enkele communicatie inzake een eventuele

(gedwongen) opvolging, verzoeker werd pas zes maanden na de dood van zijn vader door de Poro aangesproken) en verzonnen zijn (*“en werden mensen in stukken gesneden, en dat werd dan naar mijn vader gebracht, en in een paar minuten herrijst de persoon terug” “Heeft u het zelf gezien? Zulke dingen?” “Ja”, gehoor p. 7*), dat er geen enkel geloof aan verzoekers asielrelaas kan worden gehecht. Derhalve kan verzoeker evenmin beweren dat er geen tegenstrijdigheden in zijn relaas zijn.

Verzoeker is verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en achterhoudt. Verzoeker kan zich niet beroepen op zijn Poro-eed of zijn bijgeloof ter zake, gezien zijn asielaanvraag vertrouwelijk wordt behandeld en de confidentialiteit van het gehoor hem tevens uitdrukkelijk werd meegedeeld (gehoor p. 1, p. 7). Hoe dan ook, al had verzoeker de eed van geheimhouding over de Poro-initiatierituelen afgelegd, dan nog zijn verzoekers verklaringen over de publieke gegevens van het genootschap uitermate vaag en evasief. Daar waar verzoeker verder aanvoert dat slechts diegenen die effectief lid zijn op de hoogte zijn van de rituelen, gaat hij voorbij aan het feit dat hij zelf aanvoert deze rituelen gedurende minstens twee dagen te hebben ondergaan en het feit dat hij als zoon van de *chief* Poro minstens een bepaalde voorkennis had moeten hebben omtrent de eigenheid en rituelen van de Poro-genootschap in het algemeen en zijn vaders functie als *chief* in het bijzonder. Hetzelfde geldt daar waar verzoeker aanvoert dat hij zich steeds afzijdig heeft gehouden van de Poro-gemeenschap, hij deze niet wilde vervoegen en dat hij in Freetown studeerde alwaar de Poro-gemeenschap zo goed als onbestaande is. Aldus geeft verzoeker zelf toe geen bijzonderheden te kunnen geven over de Poro-gemeenschap. Verzoekers asielrelaas is een samenvoegen van losse beweringen die niet worden aangetoond. Aldus wordt niet aannemelijk gemaakt dat de troonopvolging verplichtend is, noch dat hieromtrent geen schikkingen kunnen getroffen worden wanneer de troonopvolger onwillig of ongeschikt is. Voorts heeft verzoeker zelf aangegeven dat de troon om de vijf jaar wordt overgedragen aan de andere familie en hij hoe dan ook niet langer aan de beurt is.

3.4. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet over stukken of documenten beschikt die zijn relaas kunnen staven. Verzoeker legt enkel een persoonlijke getuigenis van zijn verloofde neer en ter terechtzitting legt verzoeker nog een bijkomend document neer van “The traditional court II”. Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat het louter neerleggen van documenten niet volstaat om de hiaten in het asielrelaas en de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen, zeker indien dit louter persoonlijke en dus subjectieve getuigenissen zijn zoals onder meer de brief van verzoekers verloofde. Wat betreft de handgeschreven beslissing van een traditionele rechtbank, in zoverre dit verstaanbaar is nu het niet in correct Engels is opgesteld, dient te worden vastgesteld dat het stuk niet bijdraagt tot de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag. Immers er kan minstens verwacht worden dat de leden van de rechtbank een beslissing maken die gesteund wordt op traditionele concepten en zich niet beperken tot het summier herhalen van verzoekers asielrelaas. Verwerende partij stelt terecht dat verzoeker geen concrete toelichtingen aanbrengt omtrent de wijze waarop hij het stuk verkreeg. Verzoeker kan zich inderdaad niet beperken tot het neerleggen van documenten, hij dient aan te tonen dat deze betrouwbaar en waarachtig zijn. Documenten zijn overigens slechts een element in de beraadslaging. *In casu* zijn ze onvoldoende om de geloofwaardigheid van het relaas te herstellen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad stelt vast dat verzoeker uitermate onwetende en ongeloofwaardige verklaringen aflegde, die de waarachtigheid van zijn asielrelaas volledig ontkennen, zodat de Raad de relevantie niet inziet van bijkomend onderzoekswerk over *“de Poro-gemeenschap in Sierra Leone en specifiek m.b.t. de gebruiken bij het overlijden van de chief van de Poro-gemeenschap”*. Gelet op wat voorafgaat heeft de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk of nuttig kan zijn.

5.1. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK